

OMOD

Organisasjonen Mot Offentlig Diskriminering

AID
Innvandringsavdelingen
Pb 8019 Dep
0030 OSLO

Arbeids- og innvandringsdepartementet	
Saksnr.	Dok.nr.
200605100	37
531.12	22.02.07
INN PRE	U4L
U.off.:	

Oslo 20.02.2007

Høring fra OMOD – Endring i utlendingsforskriften – Oppholdstillatelse når det foreligger praktiske hindringer for retur

Vi vil innlede med å si at vi finner det positivt at departementet nå vil endre utlendingsforskriften for å bedre forholdene for personer som ikke lar seg returnere til hjemlandet, selv etter samarbeid om retur.

Vi har derfor bare noen få kommentarer, primært i forhold til saksbehandling.

Men først: I forhold til personkretsen: Det står at dette forslaget kun skal omfatte tidligere asylsøkere med endelig avslag. Dette vil utelukke personer som er kommet til Norge på familiegjennforening, men som ellers er i helt lik situasjon som de asylsøkere som er beskrevet i høringen. OMOD har erfaring med saker der personer er kommet til Norge på familiegjennforening men ikke får bosetting da de blir skilt før de kvalifiserer til dette. De har samarbeidet med politi, IOM og ambassade om retur, en er avvist ved sitt lands grense og ble returnert til Norge. Problemet er at deres hjemland nekter å ta imot dem.

Det er svært viktig derfor at dette forslaget gjelder familiegjennforente så vel som asylsøkere. Hvis ikke så skjer er det nærliggende at personer vil måtte se seg nødt til å søke asyl for å få vurdert sin status som de facto statsløse. Personkrets må derfor endres til *tidligere asylsøkere og familiegjennforente*

Så til andre kommentarer:

I tredje avsnitt side 7 i høringen poengteres at det som hovedregel må kreves at utlendingen har medvirket til å avklare sin identitet under perioden som asylsøker. Myndighetene må være forsiktige slik at dette ikke fører til at man på denne måten straffer de som har besluttet å oppgi korrekt identitet etter en stund. Vi ser det slik at det viktigste må være at personen samarbeider om retur med sin korrekte identitet og at man må oppmuntre til å oppgi riktig identitet uansett om dette ikke skulle komme i første politiafhør.

Viktigere: Vi er ikke enige i forslaget om at det etableres en ordning hvor enkeltpersonen selv bærer ansvaret med å dokumentere hindre for retur og samarbeid med myndighetene. Det er en stor forskjell på å samarbeide om retur, og å legge bevisbyrde på at medvirkning har funnet sted på enkeltindividet alene. Noen av de det gjelder vil ikke ha forutsetning for å fullt ut kunne ivareta sine interesser i møte med forvaltningen. Der det er manglende kunnskap i norsk og manglende systemkunnskap har forvaltningen et særlig ansvar for å sikre saksbehandling på en forsvarlig måte. Man bør i det minste innføre delt bevisbyrde.

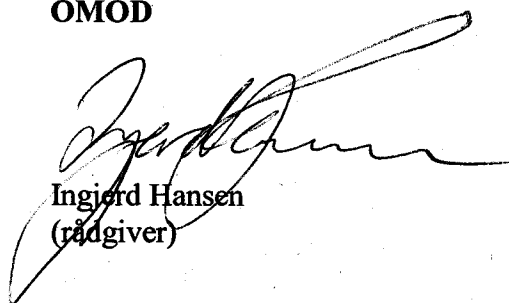
Til sist: Det må tydeliggjøres bedre hva som ligger i å samarbeide om retur. Vi har personer som har mailet til ambassader uten å få svar. Vi har bistått med å ringe, sendt faks og sendt mail uten at de får svar tilbake (dette i forhold til land som ikke har ambassade i Norge slik at det blir umulig å oppsøke ambassaden). Er dette samarbeid? Hva med saker der ambassaden trenerer sakene? Som departementet kjenner til så finnes det slike eksempler. Hva skal da forventes av enkeltindividet? Hva slags bevis kreves for å vise at ambassaden trenerer?

Dette bør spesifiseres ytterligere. Det er vår mening at forvaltningen bør dokumentere trening og manglende samarbeid med tidligere borgere.

Men som sagt: Vi er svært positive til at det nå taes grep som kan bedre situasjonen for de få som ikke kan returnere tross gjentatte forsøk og samarbeidsvilje.

Mvh

OMOD

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Ingrid Hansen', written over the printed name and title.

Ingrid Hansen
(rådgiver)